

INDEX THESIUM

DE VERBO INCARNATO

TH. I.	Distributio Tractatus in quatuor partes pag.	3
--------	--	---

SECTIO I.

TH. II.	Iesu Christi eminentia super omnem creaturam, et praeexistencia ante omnem creaturam "	7
TH. III.	Declaratur vis argumenti, quod ducitur pro divinitate Iesu Christi ex nominibus <i>Deus</i> et <i>Filius Dei</i> "	12
TH. IV.	Divinitas Iesu Christi Filii Dei demonstrata ex potentia et operatione divina in ordine naturae et gratiae, quae una est in Deo Patre et Iesu Christo. "	25
TH. V.	Divinitas Iesu Christi demonstrata ex cultu divino ei in Scripturis vindicatos. "	33
TH. VI.	Declaratur disserta divinitatis Iesu Christi praedicatio in ss. Scripturis "	39
TH. VII.	De unitate substantiali Iesu Christi Filii Dei cum Deo Patre et de modo distinctionis amborum inter se. "	47
TH. VIII.	Totius doctrinae de divina persona Iesu Christi fastigium simul ac compendium <i>Io. I. 1-18</i> "	60
TH. IX.	De genuina doxologia Christi, qui est super omnia Deus benedictus in saecula <i>Rom. IX. 5</i> "	71

SECTIO II.

TH. X.	Christus verus homo pag.
TH. XI.	Nomine <i>carnis</i> Christi tam Scripturae quam Patres integram humanam na- turam designant »
TH. XII.	Speciatim de anima Christi carnem in- formante »
TH. XIII.	Vindicatur doctrina vetustorum Patrum de Christi anima rationali . . . »
TH. XIV.	De origine assumptae naturae ex nostro genere. » 1
TH. XV.	De perpetua et perfectissima virginitate Matris Dei » 1

SECTIO III.

CAPUT I.

TH. XVI.	De unitate Christi Dei et hominis ex doc- trina Scripturarum. » 1
TH. XVII.	De eadem unitate Dei hominis ex sym- bolicis fidei. » 1
TH. XVIII.	De eadem unitate Dei hominis ex « re- gula fidei » penes Patres vetustissimos, et ex responsionibus Christianorum ad- versus calumnias gentilium . . » 1
TH. XIX.	De eadem unitate ex modo, quo divina de hoc homine et humana de Deo Verbo praedicantur, et ex oppositione qua unitas ac distinctio docetur esse in Christo et in SS. Trinitate . . » 1
TH. XX.	De ontologica unitate Christi secundum doctrinam Patrum ante haeresim Ne- storianam, et de propria notione unio- nis humanae naturae cum Verbo . » 1
TH. XXI.	Christus una hypostasis in duabus na- turis » 1

CAPUT II.

- TH. XXII. Expositio doctrinae Nestorianaе et demonstratio sensus haeretici . pag. 180
TH. XXIII. De vero sensu ambiguarum locutionum Nestorii » 190
TH. XXIV. De haeresi Nestoriana in symbolo Theodori Mopsuesteni » 202
TH. XXV. De praecipuo capite haeresis Nestorii; tum de tempore, quo Verbum homini coniungi coepisse docuerit . . . » 214

CAPUT III.

- TH. XXVI. De notione hypostaseos et essentiae seu naturae expolienda ex veritatibus revelatis » 225
TH. XXVII. Propria notio hypostaseos statuitur. » 233
TH. XXVIII. De propria ratione personae . . . » 244
TH. XXIX. Vindicatur Boethiana definitio personae. » 253
TH. XXX. De identitate reali et distinctione rationis inter hanc integram ac singularem naturam et inter hypostasim conaturaliter subsistentem ex doctrina s. Thomae » 258

CAPUT IV.

- TH. XXXI. Non defectu ad imperfectius sed profectu ad perfectius humana natura Christi elevata est supra rationem hypostaseos in se subsistentis » 269
TH. XXXII. Quomodo unio humanae naturae facta sit formaliter cum hypostasi non autem immediate cum natura divina, licet natura et hypostasis in Deo solummodo ratione distinguantur; et quomodo propterea una persona potuerit incarnari, quin incarnata sit SS. Trinitas. » 284

- ТН. XXXIII. Unio hypostatica nullam infert mutationem in Verbo. pag. 291
ТН. XXXIV. De humanitatis Christi existencia propria distincta ab existencia Verbi. » 301

CAPUT V.

- ТН. XXXV. De sensu catholico, quo dicta est « una natura Verbi incarnata » . . . » 311
ТН. XXXVI. Quo sensu possit dici *hypostasis Christi composita* » 323
ТН. XXXVII. De communicatione idiomatum divinarum et humanorum in Christo una persona duplicis naturae . . . » 336
ТН. XXXVIII. De ratione, qua hic homo Iesus sit Filius Dei naturalis et nullo modo adoptivus. » 349
ТН. XXXIX. Beata Virgo Maria Dei genitrix. . » 374

CAPUT VI.

- ТН. XL. De duplici Christi voluntate et operatione atque de operationibus theandricis » 387
ТН. XLI. De sanctitate increata et creata humanae naturae Verbo hypostatice unitae. » 401
ТН. XLII. De perfectione scientiae in anima Christi, tum visionis et infusae tum acquisitae » 420
ТН. XLIII. De absoluta Christi hominis impeccantia. » 435
ТН. XLIV. De Christi humana libertate, huiusque conciliatione cum impeccantia. . » 439
ТН. XLV. Quomodo humanitas Verbo hypostatice unita eiusque partes et nominatim SS. Cor Iesu sint obiectum adorationis latreuticae » 456

SECTIO IV.

De Christo Mediatore. *Praenotiones. pag. 477*

CAPUT I.

- TH. XLVI. Deus-homo inter Deum et homines mediator est *naturalis*, et mediator *moralis* satisfactione infiniti valoris . » 494
- TH. XLVII. De satisfactione Christi pro nobis praestita secundum *rigorem iustitiae* . » 501

CAPUT II.

- TH. XLVIII. De veritate sacrificii in cruce et speciatim de veritate sacerdotii Christi mediatoris » 514
- TH. XLIX. De substitutione symbolica in sacrificiis typicis V. T. et de substitutione reali Christi ut victimae pro genere humano lapso ad satisfactionem ac redemptionem per sacrificium crucis . » 525
- TH. L. De modo, quo Christus secundum humanam naturam sit sacerdos offerens et victima oblata, idem ipse cui secundum divinam naturam offertur sacrificium. » 531
- TH. LI. Oblatio sacrificii Christi non est in caelo; est tamen Christi apud Patrem interpellatio sacerdotalis, eaque formalis et explicita. » 537

INDEX RERUM

A

- Adoptianorum haeresis. 349; in quo sita fuerit. 353.
Adoratio quid sit. 453; triplex eius obiectum distinguendum *formale* et *materiale* et *manifestativum*. 456.
Adoratio Christi: una adoratione adoranda est divina et humana natura Christi. 458; humana natura est obiectum *materiale* partiale adorationis. 459; et etiam obiectum manifestationis. 462.
Agnoetae haeretici. 423.
Alexandri III decretum de quaestione ab aliquibus mota, an Christus quatenus homo, sit aliquid. 154; nota.
Angelus Domini apparens in V. T. quis fuerit. 14.
Anima Christi. v. Christus. Calumnia est recentiorum quorundam, antiquos Patres docuisse in Christo assumptam carnem sine anima vel sine anima rationali. 98.
Animae Christi sanctitas. v. gratia.
Animae Christi triplex scientia; *visionis*, *infusa*, *acquisita*. 418; prior utraque inde a primordio incarnationis inerat gradu perfecto. 422; tertia cum aetate profecit. 426.
Anima Christi beatifica visione fruens quomodo tristari potuerit. 431.
Athanasius. v. Unio.

B

- Benedictus II sententiam de tribus in Christi substantiis non reprobavit. 97.
Bonosus. 123.

C

- Caro in Scripturis quid significet. 87.
Caro Christi non est caro peccati. 126; quomodo fuit in lumbis Adae. 127.
Cerinthus. 88.
Chalcedonensis definitio. 173.
Christi crucifixi imago in ruderibus Palatii Caesarum reperta. 149; nota.
Christi mirabilis conceptus ex Virgine non est causa, cur sit Filius Dei. 59.
Christi scientia. v. anima Christi.
Christus non est merus homo. 7; temporariae nativitati praeexistit. 8; et mundo. 9; eius divinitas non demonstratur unice nec potissimum

- ex appellatione *Dei* et *Filii Dei*. Ipse solus et nulla creatura in Scripturis appellatur in singulari numero *Deus*. 13; et *Filius Dei*. 17; ab eius discipulis creditus et appellatus Filius Dei non ex praeconcepta Iudaeorum opinione sed ex revelatione Patris. 21; Christus est mundi creator. 25; eandem numero habet cum Patre potentiam. 27, et operationem. 28; est auctor ordinis supernaturalis. 29; ipsa veritas et vita. 30; donator Spiritus S. 31; ipsius principium ib.; dilectionem suam promittit ut summum bonum. 32; aequalis honor ipsi ac Patri deferendus iuxta Scripturas. 33; cultus supremus fidei, spei et charitatis. 34; ipsius nomen eiusdem est virtutis ac nomen Patris et Filii et Sp. S. 38; expresso nomine appellatur in Scripturis *Deus*. 39. 71; Unum cum Patre. 47; ab eo distinctus tantummodo ratione originis. 55; ex qua *vere Filius* existit. 56; per veram et propriam generationem. 57; v. *Deus*.
- Christus unus, est Deus et homo. 130; ille ipse qui Deus est, factus est homo. 131; Christus Deus humana passus est, et Christus homo divina habet attributa. 134; symbola fidei unum profitentur Christum. 137; idem constat ex diserta PP. doctrina. 141; ex criminationibus gentilium et Iudaeorum. 148; ex confessione martyrum. 149; ex certis christianae fidei capitibus. 150. v. Unio.
- Christus est verus homo. 83; ex hoc pendet Redemptionis veritas. 85; integram habet humanitatem. 87; Verbum carnem factum, idem est secundum loquendi usum Scripturarum et PP. ac factum esse hominem. 88; Christi anima humana. 93; quae ut in ceteris hominibus corpus eius informat. 94. v. natura humana.
- Christus secundum carnem non est filius Spiritus Sancti vel Trinitatis. 128.
- Christus *in quantum homo est*, dici non potest filius Dei adoptivus. 353; an ita dici possit Filius Dei naturalis. 355. v. Filiatio.
- Christus est caput hominum et Angelorum diverso tamen modo. 413.
- Circuminsessio. 342; sensu plenissimo est solum inter personas divinas; aliquatenus etiam inter duas Christi naturas. 343.
- Communicatio idiomatum. 336; in Christo importat divinarum et humanarum perfectionem mutuam praedicationem ita, ut de homine praedicentur divina, et de Deo humana. 337; regulae recte loquendi, quae ex communicatione idiomatum consequuntur. 138; communicatio idiomatum intime nexa cum circuminsessione duarum naturarum. 342.
- Compositio quid importet. 326; compositio *ex his* et *ad hoc*. 329; compositio, secundum quam Christus dicitur compositus, non est intelligenda pari modo ac naturales compositiones. 329.
- Cordis Iesu cultus vindicatur. 465; Ecclesia approbavit cultum ipsius realis et physici cordis. 467.
- Corrupticolae et incorrupticolae. 429.
- Creaturae nomen quid importet. 370; an Christus dici possit creatura. ib.
- Cultus *absolutus* et *relativus*. 454.

Cyrilli epistolae dogmaticae. 163. 182; eius doctrina perperam intellecta et exposita a Professore Güntheriano. 203; quem sensum habeat celebre eius effatum: una natura Verbi incarnata. 311.
Cyrilli locus difficilis de adoptione Christi. 365.

D

Deus: nulla unquam creatura in Scripturis dicta est absolute Deus. 31; vel *unum* cum Deo. 49.
«*Deus super omnia*» Rom. IX. 5. de Christo est scriptum. 71; nemo Patrum non ita textum intellexit. 72; quando Patrem in oppositione ad Filium appellant Deum super omnia, ad textum Pauli nullatenus respiciunt. 75.
Dionysii vulgo Areopagitae celeberrimus locus de operatione theandrica. 392.
Divinitas Iesu Christi. v. Christus.
Docetismi principium. 84.

E

Emmanuel ab Isaia praedictus Christus est. 113.
Esse Christi unum sit an duplex. 307.

F

Filiatio in Christo an debeat dici unica vel duplex. 385.
Filiatio naturalis qua Christus est Filius Dei, non habet fundamentum in humana eius natura. 356.
Filiatio adoptiva secundum humanitatem Christo a quibusdam theologis tributa. 353.
Filiatio Christi dicit relationem realem ad SS. Matrem. 385.
Filius est nomen hypostaticum. 354.
Filius Dei: nulla unquam creatura in Scripturis appellata est *Filius Dei* in singulari numero. 17; apud Iudaeos *Christus* et *Filius Dei* non erant synonyma. 21.

G

Generationis proprius conceptus. 57; sensu maxime proprio in Deo reperitur. 58; in creatis eius terminus *completus* est hypostasis. 376; *formalis* est natura. 377.
Gratia unionis hypostaticae quomodo sit prima et praecipua humanae naturae Christi sanctitas. 401.
Gratia habitualis in anima Christi sine dubio admittenda. 404; non fuit fructus meritorum, sed ornatus connaturalis dignitati naturae assumptae. 406; quamvis in sua essentiâ sit finita, potest tamen dici infinita. 407; tota simul collata fuit in incarnatione. 408.
Gratia Christi capitis. 410.

Güntheriani negant unitatem numericam hypostasis in Christo. 169. 212; rationem formalem personae perperam declarant. 247. 249.

Güntherianus Professor Cyrilli doctrinam perperam intellexit. 203; mira hallucinatione Nestorianum symbolum accepit pro symbolo catholico. 205_sq.

H

Habere competit hypostasi. 309.

Hadriani I. locus obscurus explicatur. 357.

Helvidius. 123.

Haereses contra Incarnationem ad quatuor classes reduci possunt. 5; haereses contra Trinitatem earumque principium. 67; harum haeresion commune principium. ib.

Hilarii locus obscurus de passionibus Christi declaratur. 430.

Honorius negavit duas voluntates contrarias non autem duas voluntates distinctas. 396; damnatus non ut haereticus sed ut haereticis condescendens. 399.

Hypostaseon concursus apud Cyrillum quid significet. 176; nota.

Hypostasis. Christus est una hypostasis in duabus naturis. 167; v. Christus. quid significet hypostasis. 168. 175; in usu ecclesiastico significat suppositum habens naturam. 172; ante saeculum IV labens haec significatio non fuit constans. 174; Cyrillus adhuc ipse hoc vocabulo usus est in simplici significatione substantiae. 176; nota; alii etiam Patres. 179.

Hypostasis conceptum PP. excolunt iuxta principia fidei. 177; contra haeretici tentant explicare fidem ex mere philosophica notione hypostaseos. ib. 179.

Hypostasis conceptus e mysteriis Trinitatis et Incarnationis. 225; ex eorum revelatione ditatus est aliquot notis, ad quas sola ratio non posset pervenire. 228; ad hunc theologicum conceptum exigi debet conceptus philosophicus et non vicissim. 229.

Hypostasis est substantia *singularis integra tota in se*. 233; haec ultima nota *tota in se* constituit rationem formalem hypostasis. 236; significat, non esse substantiam communem pluribus personis vel assumptam ab altiori hypostasi. 237.

Hypostasis realiter distinguitur a natura specifica. 259; non distinguitur realiter a natura singulari et integra connaturaliter subsistente sed dumtaxat ratione. 261.

Hypostasis in creaturis non est perfectio simpliciter simplex. 275; melius est creaturae subsistere in divina hypostasi quam in seipsa. 276.

Hypostasis Verbi et hypostasis Christi an sint synonyma. 300.

Hypostasis Christi composita formula est catholica. 323; significat vel compositionem *ad hoc*. 327; vel compositionem *ex his*. 328; v. compositio.

Hypostatica unio. v. Unio.

I

- Imaginum cultus. 455.
Impeccabilitas Christi. 433; eius fundamentum est unio hypostatica humanae naturae cum Verbo. 434; non solum actus peccati sed etiam macula in Christi humana natura repugnat. 436.
Incarnatio: huius vocis analysis. 3; quatuor doctrinae capita completitur. 4; prout dicit opus ad extra pertinet ad totam Trinitatem. 289; prout dicit relationem assumptis ad naturam assumptam est propria Verbi dumtaxat ib. an et quomodo incarnatio fuerit necessaria. 481.
Incommunicabilitas constituit rationem formalem hypostasis. 256.
Individua substantia potest accipi tripliciter. 253.
Interpellatio Christi in coelis quomodo intelligenda. 534.
S. Ioannis scopus in scribendis Evangelio et epistolis. 88.
S. Io. Chrysostomi locus celebris explicatur. 200.
Ioviniani haeresis. 117, 123.
Isaiae vaticinium de virgine paritura. 113.
Iudicii diem quo sensu nesciverit Christus. 424.
Iustitia inter Deum et hominem an possit intercedere et quomodo. 502.

L

- Leporius eum qui postea Nestorii fuit, errorem einrat, 137.
Libertas humanae naturae Christi. 437; sine ea repugnaret Redemptio meritoria ib. sequitur ex integritate naturae humanae. 478; quomodo concilietur cum impeccantia Christi. 439; modus primus conciliationis. 440; modus alter. 448.

M

- Madnatum ponendi animam suam quod Christus accepit a Patre, intelligi optime potest, esse Paternum beneplacitum sine praecepto antecedente. 441.
Maria in conceptione, in partu, et post partum semper illibatissima Virgo. 109; sq. v. Virginitas.
Maria est proprie et veraciter Θεοτόκος. 374.
Mariae caro quo sensu dicta a PP. caro peccati. 127; eius immunitas ab originali peccato in quo differat ab immunitate Christi; fundata in eius maternitate. 128.
Maternitas divina ineffabilem affert Virgini dignitatem. 381; eam constituit in singulari relatione ad Trinitatem et ad singulas personas ib. (cavendi tamen recentioris ascetae pii excessus, ib. nota): est ipsa fundamentum et radix plenissimae gratiae gratum facientis Virgini collatae. 384.
Mediator quid significet. 491; eius munus pertinet ad ordinem moralem sed fundatur in ordine ontologico. 492; quomodo Christus sit mediator inter seipsum Deum et inter homines. 494.

- Meritum. 477; meritum in *actu primo* et in *actu secundo*. 483; *condignum simpliciter et condignum ex rigore iustitiae*. 502.
Meritum Christi fuit condignum ex rigore iustitiae. 505.
Messias a Iudaeis an creditus Filius Dei. 21.
Monachi Scythae et eorum formula. 347.
Monophysitismi principium. 84; nota.
Monotheletae. 387; eorum fraudes in proponendo statu quaestionis. 396.

N

- Natura quid significet. 168; est operationis principium. 389.
Natura humana Christi est integra et in sua essentia manens. 83. sq. quo sensu dicta a Patribus deificata. 319; vel absorpta. 320; vel ratione tantum distincta a divinitate. 322.
Natura humana Christi non aliunde effecta sed per veram generationem ex Maria propagata est. 100; hoc ideo factum iuxta PP. ut genus humanum per suum proprium caput satisfaceret. 105; hoc et non alio sensu natura humana Christi dicitur a PP. natura communis. 108.
Natura humana Christi non est hypostasis, non quia aliquid ei desit sed quia unita est Verbo. 269. 273; quo sensu dictum fuerit, personalitatem humanae naturae consumi a Verbo. 280.
Natura humana non est forma Verbi incarnati. 300.
Natura humana Christi habet existentiam distinctam ab existentia Verbi. 301.
Natura humana Christi a Verbo per se spectato distinguitur secundum totum, a Christo tamquam pars a toto. 332.
Natura humana Christi quomodo passibilis fuerit. 427.
Nestoriana haeresis in Apostolico et Nicaeno symbolo iam damnata. 139. eius caput fuit distinctio duplicis in Christo hypostaseos. 214; non autem, ut existimarunt Güntheriani, separatio hypostaseon. 215; immo Nestorius diserte declarat Iesum numquam fuisse separatam a Verbo. 218. 220; PP. tamen ei obiiciunt, quod coniunctionem hominis et Dei progressu temporis factam existimarit. 221; hoc intelligendum de coniunctione perfectiori non autem simpliciter. 222.
Nestorius non verbis dumtaxat ambiguis sed reipsa a catholico dogmate flexit. 180; negat Verbum esse natum ex Virgine. 183; in Christo duos distinguit hominem visibilem et invisibile Verbum. 185; et duplicem utrique exhibendam adorationem. 185; negat Verbum obtulisse sacrificium, passum et mortuum esse. 186; coniungit humanam naturam et Verbum non substantialiter sed *σχετικως* ib. sicut prophetae Deo uniuntur. 187; Filius Mariae et Filius Dei iuxta Nestorium duae sunt hypostases. 189; usus saepe ambiguis locutionibus. 190; numquam tamen iis usus, quae catholicum sensum unice admittunt. 191; eius haereseos fundamenta et principia ib. seq. eius fallaces formulae deteguntur. 194. sq.

O

Originale peccatum : ad illud contrahendum necessaria generatio ex viro. 126; immunitatis a peccato originali diversa ratio in Christo et Maria. ib.

Ὀυσια. 174.

P

Pater si incarnaretur, nulla ratione dici posset filius Dei sive naturalis sive adoptivus. 363.

Paulus Samosatenus : eius haeresis. 146.

Peccatum stricto sensu facit Deo iniuriam. 474; gravitas huius iniuriae habet quandam infinitatem. 475; tria mala homini affert. 476.

Περιχωρησις v. circuminsessio.

Persona duplici sensu usurpatur physico et morali. 195; hoc ultimo sensu PP. aliquando in Christo distinguunt duas personas. 200.

Persona in sensu physico est hypostasis rationalis. 244; rationalitas perficit rationem hypostasis. 246; sed non eam constituit. 247; Boethii definitio explicatur et vindicatur. 253.

Petrus Fullo et eius trisagion. 348.

Praedestinatio. 371; quo sensu Christus dici possit praedestinatus. 372; quomodo intelligenda lectio vulgata Rom. I. 3. 373.

Principium de quo Ioan. I. 1. est principium absolutum. 61; quomodo hoc possit intelligi. 63; nota.

Profectus sapientiae et gratiae in Christo quomodo intelligendus. 409.

Προσωπον. v. persona.

R

Redemptio. 477; sufficiens fuit pro omnibus, finaliter efficax pro electis. 486; quomodo esset efficax ante Christi adventum. 497; nota.

S

Sacerdotium Christi. 513. 528.

Sacrificii notio. 522; omnia antiqua sacrificia erant symbolicae substitutiones pro homine. 525; et confessio peccati nondum expiati. 526; et praemonstratio sacrificii Christi. 527.

Sacrificium crucis fuit verum et proprium sacrificium. 511. 528.

Sanctitas Christi. 401. v. gratia.

Satisfactio. 477; *condigna simpliciter et condigna ex rigore iustitiae*. 502; satisfactio Christi fuit condigna ex rigore iustitiae. 505.

Scientia Christi v. anima Christi.

Servus quid importet. 366; quid servus Dei. 367; quo sensu Christus dicatur servus Dei. 368.

Socinus Faustus: eius de mediatione Christi haeresis. 534.

S. Sophronius : eius epistolae genuina lectio. 305.

Spiritus S. si incarnaretur nulla ratione dici posset filius Dei sive naturalis sive adoptivus. 363.

Substantia. 174.

Subsistentia. 241.

Symbolum Theodori Mopsuesteni in concilio III. et V. damnatum. 206; eius historia. 210.

T

Tertullianus: eum in Christo animam humanam negasse calumnia est recentiorum. 99.

Theandrica operatio. 392.

Theodorus Mopsuestenus Nestorianae haereseos praeformator. 188; nota. **Θεοτόκος:** in eius affirmatione totum dogma catholicum, in eius negatione tota haeresis Nestoriana de Incarnatione. 198. 380; huius vocabuli antiquus usus. 379.

S. Thomas realem distinctionem inter naturam singularem connaturaliter subsistentem et hypostasim non agnoscit. 264.

Tres substantiae in Christo, an duae dici debeant. 97.

U

Ubiquistae. 346.

Una natura Verbi incarnata quo sensu dicta a Cyrillo et ceteris deinceps Patribus. 311; est formula opposita divisioni Nestorianae ib. respondet quaestioni, *quis sit Christus non autem quid.* 312; ab ipso Cyrillo sensu catholico luculenter explicatur. 313; et a Conciliis et Patribus. 317.

Unio Verbi et humanitatis est substantialis non modo ratione terminorum sed formaliter in se. 153; formula dogmatica unionis secundum hypostasim. 156; Cyrillo antiquior. 157; Athanasii locus insignis. 160; doctrina catholica de unione Verbi cum carne ad id revocatur, quod natura humana est propria Verbi. 163.

Unio secundum hypostasim quid significet apud Cyrillum. 176; nota.

Unio humanae naturae facta est immediate cum hypostasi mediate cum natura divina. 284; unio substantialis immediate cum natura divina repugnat. 286.

Unio Verbi cum humana natura nullam infert in Verbo mutationem. 291. **S. Bonaventurae** egregia declaratio. 294.

Unio animae cum Deo per gratiam est realis sed non substantialis. 155.

Unum simpliciter Deus et creatura in Scripturis numquam dicuntur. 49.

Unus de Trinitate passus est, quid de hac formula sentiendum. 347.

V

Verbum est persona a Patre distincta. 61; est aeternum. 62; ipse Deus. 64; creator omnium. 65; auctor ordinis supernaturalis. ib. « Verbum caro factum est » explicatur. 87. 131. ✓

Verbum fieri hominem quem sensum habeat. 132.

Verbum non est forma humanae naturae assumptae. 301.

Virginitas Mariae: eius decus ex maternitate crevit. 110; *inviolata etiam in partu.* 114. sq. *propter virginitatem in partu negatam haereticus fuit Iovinianus.* 117; *congruens modus eam intelligendi est, si intelligitur corpori B. Virginis transeunter communicata aliqua proprietas corporum glorificatorum.* 119; *virginitas Mariae perpetua.* 123; *huius negatio in Ecclesia execrabilis.* ib.

Visio beatifica debita fuit animae Christi in primo unionis hypostaticae exordio. 408.

Vulnera Christi cur ab Ecclesia adorentur. 465.

Voluntas duplex in Christo humana et divina. 388.

Wetstenius perperam Patres citat, qui textum Rom. IX. 5. non de Christo intellexerint. 73.

Υπαρξις. 158; *nota.*

